

УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ

асп. Деркач Ж. В., студент М-91 Безноєва О. В.

На сучасному етапі розвитку економіки України необхідною умовою ефективною підприємницької діяльності є реформування бухгалтерського обліку відповідно до потреб користувачів. З метою створення єдиних правил ведення обліку та їх удосконалення для захисту інтересів користувачів було запроваджено регулювання бухгалтерського обліку. Механізм регулювання розвивається і змінюється протягом тривалого часу, однак і на сьогодні деякі аспекти його проблематики залишаються невирішеними.

Серед видатних зарубіжних вчених, що здійснили вагомий внесок в розвиток регулювання бухгалтерського обліку на різних історичних етапах, слід назвати: В.В. Вернтца, Д. Форрестера; радянських та вітчизняних вчених: О.С. Бородкіна, Ф. Бутинця, М.Я. Дем'яненко, Г.Г. Кірейцева, М.В. Кужельного, В.Г. Лінника, С.А. Николаєву, В.Д. Новодворського, П.Т. Саблука, В.В. Сопка.

У широкому розумінні облікова політика спрямована на складання фінансової звітності та поєднує в собі риси правового, економічного, та організаційного механізму управління підприємством, що дозволяє комплексно вирішувати проблеми ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності. Підприємства в Україні самостійно визначають характер своєї облікової політики відповідно до законодавчих нормативно-правових документів. Державне регулювання бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Україні здійснюється з метою створення єдиних правил ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, які є обов'язковими для всіх підприємств та гарантують і захищають інтереси користувачів, та удосконалення бухгалтерського обліку та фінансової звітності [1]. В Україні відсутній стандарт, що регламентує формування облікової політики. На державному рівні облікова політика регламентується декількома нормативно-правовими актами: Законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", П(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», П(С)БО 6 «Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах», Лист Міністерства фінансів України «Про облікову політику» №27793. У той же час Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, а також стандарти країн пострадянського простору (Росія, Білорусія) мають положення, що регулюють формування облікової політики підприємств.

Можна виділити наступні проблемні питання у сфері облікової політики підприємств в Україні: критерії визначення суттєвості інформації; застосування нової облікової політики до операцій, інших подій та умов таким чином, начебто ця політика застосовувалася завжди; застосування нової облікової політики до операцій, які відбулися після дати введення такої політики; визначення та умови практичної неможливості ретроспективного застосування; критерії та ієрархія джерел, якими необхідно керуватися при формуванні облікової політики з питань, які не врегульовані діючими нормативними актами; застосування положень облікової політики, коли вплив їх застосування неістотний; підґрунтя зміни облікової політики; порядок ретроспективного застосування змін облікової політики і розкриття виключення з ретроспективного застосування змін в обліковій політиці; деталізований перелік інформації, що має бути розкрита про зміну облікової політики; порядок розкриття інформації про оцінку впливу стандартів і рекомендацій, які опубліковані, але ще не вступили в силу.

Тому удосконалення державного регулювання у сфері бухгалтерського обліку з метою методичного та організаційного забезпечення застосування національних і міжнародних стандартів та єдиних методологічних засад ведення бухгалтерського обліку всіма суб'єктами господарювання може бути досягнуто впровадженням наступних заходів: посилення правового статусу національного регуляторного органу з питань бухгалтерського обліку, його можливостей та відповідальності в межах Кабінету Міністрів України чи Мінфіну України; розробка та затвердження нового положення (стандарту) бухгалтерського обліку, яка має враховувати діюче в Україні законодавство з бухгалтерського обліку та міжнародні стандарти фінансової звітності, і має визначати порядок вибору облікової політики та загальні вимоги до розкриття її елементів; розширення кола суб'єктів впливу на бухгалтерську діяльність шляхом участі в регуляторних органах представників галузевих міністерств і професійних бухгалтерських організацій.

Запропоновані шляхи удосконалення державного регулювання у сфері бухгалтерського обліку допоможуть підприємствам сформувати таку облікову політику, яка надасть можливість не тільки скласти достовірну фінансову звітність, але й сприятиме вирішенню господарських спорів з податковими, правоохоронними та іншими контролюючими органами.

1. Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16.07.1999р. № 996 – XIV (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // www.zakon.rada.gov.ua.

2. П(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджено наказом Міністерства фінансів України від 31.03.1999 № 87, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 21.06.1999 за № 391/3684 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // www.minfin.gov.ua